

Collegaer: At stille Vaterkøuten directe under Indenrigsministeren, troer jeg ikke er hensigtsmæssigt. Der bør efter min Mening helst være et localt ordnet Tilsyn, men man kan finde det et andet Sted, seer jeg det gjerne; i alt Fald troer jeg, at der burde være et saadant. — Jeg kan saaledes ikke Andet end i det Hele anbefale Lovforslaget, som det er kommet fra Landstinget, forsaavidt angaaer Kjøbenhavn, men i en Sag af denne Besskaffenhed kan der jo gjøres mange Forslag til en forskjellig Ordning af et eller andet mindre væsentligt Punkt. Det, som jeg finder magtpaaliggende, er, at en saadan Stilling som Vaterkøutens bliver bibeholdt, og at man gjør det muligt, at den kan beholdes, ved at skabe Indtægter enten paa den ene eller den anden Maade. Jeg skal altsaa anbefale Sagen til videre Overveelse.

Formanden: Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet.

See: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Klein: Hvad jeg kunde have at sige med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, er for en væsentlig Deel allerede blevet sagt af Andre, og jeg skulde derfor have fulgt det Exempel, der nylig blev givet af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (See), dersom jeg ikke ifølge min Stilling havde en særlig Opfordring til endnu at lægge et godt Ord ind for den Institution, hvorom der er Tale. Jeg vil bede ærede Medlemmer ved Overveelsen af denne Sag at holde de forskjellige Ting ude fra hinanden, som omfattes af Lovforslaget. Det er efter min Formening uheldigt, at man i Landstinget har udvidet Lovforslaget paa den Maade, som Tilfældet er, til at omfatte Landet udenfor Kjøbenhavn. Man har derved efter min Mening beredet Sagen meget store Vanskeligheder, man har gjort Vanskelighederne ved at føre Sagen igjennem meget større, end de ellers vilde have været. Ikke blot, fordi Institutionen udenfor

Kjøbenhavn fremtræder som noget Nyt, medens man i Kjøbenhavn kun har med den at gjøre som en i over et Aarhundrede gammel Besskjend, men ogsaa fordi det udenfor Kjøbenhavn i Virkeligheden maa siges — jeg er dert ganffe enig med de ærede Medlemmer, der have udtalt sig i denne Retning — at der ikke er nogen praktisk Trang til Institutionen. Hvorledes Forholdene kunne udvikle sig paa enkelte Steder i Fremtiden, er en anden Ting, men saaledes som Forholdene for Tiden ere, er det min Overbeviisning, at der ikke er nogen praktisk Grund til at udvide Institutionen, og det forekommer mig derfor, at Landstinget havde handlet forstandigere, naar det havde ladet Spørgsmaalet om en Udvidelse ligge, indtil der er praktisk Grund til at tage det frem. Men holder man altsaa denne Side af Sagen udenfor Betragtningen og kun seer paa Forholdene i Kjøbenhavn, maa jeg sote mit Vidnesbyrd til de mange, som ere fremkomne fra forskjellige Sider i den Retning, at det er en Institution, som ikke blot er gammel i Kjøbenhavn, men ogsaa har viist sig at være gavnlig, og at det vilde være uheldigt netop for den simple Sømand, om man lod Institutionen falde. I denne Henseende beder jeg Dem atter at gjøre en Adskillelse. Et Spørgsmaal er, om Vaterkøutinstitutionen maa ansees for at være nyttig og gavnlig, og et andet Spørgsmaal er, hvorledes man vil tilveiebringe Udgifterne ved Institutionen for det Tilfælde, at Institutionen skal bibeholdes. Seer man hen til det første Spørgsmaal, gaar jo, som det nylig blev fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (E. C. Larsen) alle de Erklæringer, der ere afgivne af de sagkyndige Myndigheder her i Kjøbenhavn, saavel offentlige som mere private, ud paa, at det maa ansees for i og for sig hensigtsmæssigt, at Vaterkøuten bibeholdes. Det er en Erkjendelse, hvortil den private Forening, væsentlig af simple Søfolk, som fra først af have sat Sagen i Bevægelse, til Slutning er kommen; det er derpaa de Erklæringer gaae ud, som foreligge fra Skipperforeningen, fra Grossererforeningens Comité, fra Magistraten, fra Borgerrepræsentanterne og, jeg skal sote til, fra Sø- og Handelsretten. Hvad Sø- og Handelsretten